شهریور ۱۳۴۸ — دورهٔ ششم، شماره پنجاه و دوم

ماهنامهٔ

مردم

ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

نامه تسلیت به

کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام

رفقای عزیز! کمیته مرکزی حزب توده ایران ضایعه بزرگ مرگ رفیق هوشی مین پیشوای خلق قهرمان ویتنام را از جانب خود و تمام اعضای حزب ما بشما و توسط شما بتمام رزمندگان ویتنامی و تمام خلق دلاور ویتنام تسلیت میگوید و در این اندوه عمیق خود را شریک میداند.

رفیق هوشی مین یك میهن پرست پرشور، مجاهد پیگیر راه آزادی وانترناسیونالیست معتقد بود. رفیق هوشی مین یکی از نامی ترین و مبرز ترین رهبران جنبش جهانی کمونیستی و جنبش های آزادیبخش ملی بود.

مرگ رفیق هوشی مین نه تنها برای مردم ویتنام بلکه برای تمام جامعه ترقیخواه بشری، برای تمام جنبش جهانی کمونیستی و جنبش آزادی بخش ملی همه ملل جهان ضایعه دردناکی است.

سراسر حیات پر افتخار رفیق هوشی مین در پیکار خستگی ناپذیر علیه امپریالیسم جهانی و در راه آزادی و استقلال و احیای وحدت ویتنام، در راه پیروزی مارکسیسم ـ لنینیسم و سوسیالیسم گذشت. خلق دلاور ویتنام طی سی سال پیکار جانبازانه تحت رهبری پیشوای

دنباله در صفحه ۵

هوشی مین

میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست

روز ٤ سپتامبر خبر فقدان اسف‌انگیز رفیق «هوشی مین» صدر کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام، جهانیان را در ماتم عمیق فرو برد. با مرگ «هوشی مین» خلق ویتنام، طبقه کارگر جهان و جنبش آزادیبخش ملی خلقها رهبر خردمند و برجسته‌ای را از دست داد.

زندگی «هوشی مین» سرگذشت یك پیکار قهرمانانه، طولانی، خستگی ناپذیر و افتخارآمیز بخاطر رهائی خلق ویتنام، تحکیم جنبش کمونیستی و تقویت و اعتلاء جنبش آزادی بخش ملی در سراسر جهان است.

در ۱۹ ماه مه سال ۱۸۹۰ در «کیم لی ین» یکی از روستاهای استان مرکزی ویتنام «نگوین وان تان (نام دوران کودکی هوشی مین) در یك خانواده دوشغلگر فقیر که منشأ «مقامی داشت چشم بجهان گشود. پدرش توانست در پرتو مجاهدات شخصی خود تحصیلات عالیه را تا درجه دکترا ادامه دهد. وی از فعالین مبارزه علیه تسلط بیگانگان اروپائی بود و بهمین علت شغل خود را از دست داد.

«هوشی مین» در سن هشت سالگی بعنوان «پیك» در جنبش انقلابی کشورش فعال بودوی به علت نفرتی که از استیلاگران خارجی داشت در ۲۲ سالگی وطنش را ترك گفت. بین سالهای ۱۹۱۲ ـ ۱۹۱۸ با شغل کارگر کشتی به بسیاری از کشورهای اروپا افریقای شمالی و امریکا مسافرت نمود و سرانجام در فرانسه اقامت گزید. در پاریس وی نام مستعار «نگوین آی کووك» را برای خود انتخاب نمود و به شغل روزنامه نگاری، عکاسی و نقاشی دکوراسیون پرداخت و روزنامه ضد استعماری «پاریا» را منتشر نمود. نگوین جوان در فرانسه با «شارل لوناگوت» یکی از نوادههای کارل مارکس ملاقات کرد و بوسیله او با آثار ارزنده پدر بزرگ وی آشنائی یافت. در این هنگام به عضویت حزب سوسیالیست فرانسه در آمد و در دسامبر سال ۱۹۲۰ در کنگره حزب سوسیالیست فرانسه که در شهر «تور» تشکیل شد شرکت نمود. در همین کنگره حزب کمونیست فرانسه گذاری پایه‌شد و «نگوین آی کووك» که در آغاز خود را فقط وقف مبارزه

دنباله در صفحه ۲

وصیت نامه هوشی مین

وصیت نامه رئیس جمهور «هوشی مین» که بتاریخ روز ۱۰ ماه مه سال ۱۹۶۹ نوشته شده، روز سه شنبه ۹ سپتامبر در مینتنگ بزرگی که در میدان (با ـ دین) هانوی) برگزار شد، وسیله دبیر اول کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام «لودوآن» بشرح زیر قرائت گردید:

جمهوری دموکراتیك ویتنام ـ استقلال ـ آزادی ـ خوشبختی. در مبارزه میهن پرستانه علیه تجاوز امریکا ما باید مسلما مشکلات بزرگتری را تحمل کنیم، قربانیان تازه‌ای بدهیم، اما حصول پیروزی کامل حتمی است.

من مایلم هنگامیکه پیروزی فرا رسد، برای تبریك به هموطنانم بشمال و جنوب کشور سفر کنم، افسران، سربازان قهرمان، پیران، جوانان و کودکان دوستداشتنیمان را ملاقات کنم.

میس بنام خلقهای از کشورهای برادر سوسیالیستی و کشورهای دوست در سراسر جهان بخاطر آنکه صمیمانه ما را در مبارزه میهن پرستانه علیه تجاوز امریکا حمایت نموده اند تشکر کنم.

«توفو» شاعر مشهور چین در دوران «تان» گفته است، «در تمام ادوار کسانیکه به سن هفتاد سالگی برسند نادر بوده‌اند.» من که اکنون به سن ۷۹ سالگی رسیده‌ام در شمار این کسان نادر قرار دارم و اگر سلامتیم نسبت بسالهای قبل بضعف گرائیده انگارم هیجان روشن است. وقتی انسان بیش از ۷۰ بهار دیده باشد، طبیعی است که سلامتیش نقصان میابد و این مایه تعجب نیست.

اما چه کسی میتواند پیش بینی کند که من تا کی بانقلاب، بوطنم، به خلق می‌توانم خدمت کنم؟

بدینجهت با در نظر داشتن روزی که منهم بدنبال کارل مارکس و لنین این مردان شایسته احترام و همه اجداد انقلابیان از دنیا خواهم رفت، این چند سطر را از خود باقی میگذارم و تا هموطنان من، رفقای حزبی و دوستان ما در سراسر جهان غافلگیر نشود.

ابتدا میخواهم از حزب صحبت کنم، در سایه هیبتگی شدید که حزب در دامان خود بدان تحقق بخشید، در پرتو این واقعیت که حزب کاملا وقف طبقه کارگر، خلق و میهن است، توانست از آغاز تشکیل خود مردم ما را متحد کند، آنها را سازمان دهد، رهبری نماید و در جریان یك نبرد پر شور از یك پیروزی به پیروزی دیگر راهبر شود.

وحدت ـ سنت بسیار گرانبهای حزب ما و مردم ما است. باشد که تمام رفقا از اعضاء کمیته مرکزی تا رفقای پائین ترین واحدها، یکپارچگی و وحدت حزب را چون مردمك چشم حفظ کنند.

بقیه در صفحه ۵

مهرگان توده ها

کارکنان ماهنامه «مردم» جشن باستانی مهرگان را که مصادف با تأسیس حزب توده ایران و بیست و هشتمین سال زندگی سرشار از افتخار و پر از حوادث این حزب است، بهمهٔ خوانندگان عزیز، بهمهٔ هموطنان شیفته آزادی و عدالت، شاد باش میگویند.

بیست و هشت سال است که حزب ما بمثابهٔ معتبر ترین سازمان سیاسی و انقلابی کشور در طوفانی از جنجال و اتهام و بارانی از گلوله‌مرگبار، براه حق خود ادامه‌میدهد. جریانهای فراوانی با ادعاهای بزرگ و سر و صدا های گوشخراش در اطراف این سازمان انقلابی و ریشه دار پدید میشوند و هر کدام از آنها «وظیفه مقدس» خود میشمرند که مقداری از وقت و استعداد خویش را صرف لجن پراکنی باین حزب کنند، ولی تاریخ گواهی داده و میدهد و خواهد داد که آنها بنحوی از انحاء خموش و فراموش خواهند شد و تنها حزب ماست که میتواند در خورد اعتماد و مرجع امید و تکیه گاه جنبش و پیکار توده های مردم‌باشد چنانکه در گذشته بوده، در آینده نیز هیچ دشواری، هیچ یورش خصمانه‌ای ما را از پوئیدن راه حق خود باز نخواهد داشت.

بقیه در صفحه ۵

مقالهٔ زیرین را یکی از دوستان کرد ما در بارهٔ افکار جنایتکاران که شاه در کردستان مرتکب شده است (از مطبوعات جهان) تهیه کرده و برای ما فرستاده است .

انعکاس جنایات رژیم در کردستان

سال ۱۳۴۷

از مهر ماه سال ۱۳۴۶ تا مهرماه سال ۱۳۴۷ (رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک شاه ۴۷ نفر از اقشار مختلف هم میهنان کرد ما را اعدام و تیر باران نموده است . صد ها میهن پرست کرد را بدون گناه از خانه و کاشانه خود ربوده ، در زندانهای کردستان ، آذربایجان و غیره زندانی نموده و مورد شکنجه و آزار قرار داده ، و از سرنوشتشان خبری در دست نیست .

دستگاه تبلیغات رژیم نه تنها از بیم افکار عمومی دربارهٔ این جنایات خبری منتشر نمیسازد ، بلکه با تمام قوا از انتشار هرخبری مربوط بوقایع کردستان جلو گیری میکند . حزب دمکرات کردستان در بیانیهٔ خود باین مناسبت نوشت ، «حکومت ایران ضمن تشدید عملیات خود سعی دارد ، سر و صدای جنایاتش از چهار چوب منطقه عملیات خارج نشود . و اگر هرچند یکبار خبری منتشر میکند مشروط به لوث موضوع تحت عناوین افترا آمیز ، تنبیه سارقین مسلح و راهزنان سابقه دار است» . با این وجود افکار عمومی جهان از جنایات رژیم شاه در کردستان بفرستی مطلع است .

روزنامه طریق الشعب ارگان مرکزی حزب کمونیست عراق در شماره اول نوامبر ۱۹۶۸ خود تحت عنوان «صدای اعتراض کمونیستهای عراق علیه جنایات رژیم ایران بر ضد خلق مبارز کرد» نوشت ، «رژیم شاه میهن پرستان کرد را دسته جمعی اعدام میکند . حکومت شاه در دهات و شهر ها تعقیب و ترور میهن پرستان کرد را شروع نموده و میخواهد آزادیخواهان کرد را که در برابر سیاست رژیم ایستادگی میکنند سر کوب نموده و مرعوبشان سازد . حزب کمونیست عراق علیه جنایات شاه در کردستان و در سراسر ایران شدیداً اعتراض مینماید !

روزنامه «راه کردستان» ارگان کمیته اقلیم کردستان حزب کمونیست عراق در شماره پنجم نوامبر ۶۸ خود تحت عنوان «آیا شاه میتواند با اعدام و تیر باران تخت لرزانش را حفظ کند ؟» مینویسد ،

جنایات رژیم شاه علیه تمام خلقهای ایران بویژه علیه خلق کرد از کسی پنهان نیست . تعقیب و تبعید هزاران ایرانی به جرم مبارزه سیاسی ، تشدید شکنجه جاسوسی ، شکنجه و اعدام ، محروم نمودن خلقهای غیر فارس از حقوق ملی و تحصیل بزبان مادری یکی از خصوصیات رژیم است .»

روزنامه کردستان پس از ذکر نام عده‌ای از شهیدان کرد مینویسد ، «آری اینها را شهید کردند . ولی آیا اعدام میهن پرستان کاروان مبارزه خلقهارا باز میدارد ؟»

روزنامه «پرچم کارگران» نشریه کمیته محلی سلیمانیه حزب کمونیست عراق در شماره چهارم نوامبر ۶۸ خود تحت عنوان «ستم ملی کرد های ایران» نوشت ،

در همه جا صحبت از جنایات سازمان امنیت ایران در کردستان است . دستگیری شکنجه و آزار ، اعدام ، آتش زدن خانه های دهقانان در کردستان ایران جزء کار های روزانه رژیم است . چرا؟ برای اینکه کرد ها برای حقوق ابتدائی خویش مبارزه میکنند» .

مجله صلح و سوسیالیسم در شماره اول ۶۹ خود نوشت ، «موج تازه اعدام و ترور و دستگیری دمکراتهای ایران شروع شده . تنها در چند ماه اخیر ده ها نفر از کردهای دمکرات در ایران اعدام شده‌اند . . . منابع رسمی حکومت ایران اخبار دستگیری و اعدام آنها را پخش نمیکند . در حقیقت میهن پرستان کرد را باتهام این معاکمه و تیر باران میکنند که آنها خواستار دموکراسی برای سراسر ایران اند . از منافع خلق کرد دفاع میکنند و علیه توطئه‌های امپریالیستی مبارزه مینمایند.»

روزنامه «نیو ساپایت چاك» ارگان مرکزی حزب سوسیالیست کارگری مجارستان در شماره ۲۲ نوامبر ۶۸ خود نوشت ، «بار دیگر نیرو های چپ در ایران مورد حمله رژیم واقع شده‌اند. بیش از ۱۲ هزار زاندارم و نظامی کردستانرا مورد حمله قرار داده و برای سر کوبی نهضت آزادیبخش خلق کرد عملیات وسیعی را شروع کرده‌اند . حتی مقامات دولتی اعتراف نموده‌اند که درمدت ۲ ماه ده ها نفر از دمکراتها کرد رادر شهر های مختلف کردستان اعدام وتیرباران نموده‌اند.بیشتر از ۲۰۰ نفر از آزادیخواهان را دستگیر ساخته که در انتظار سرنوشت شومی هستند .»

ارگان کمونیستهای مجارستان پس از ذکر جنایات رژیم و تجاوز و تعدی سازمان امنیت ، و پس از چاپ پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به سازمانهای دموکراتیك مینویسد ، «ما هم همراه با کلیه کسانی که علیه دستگیری و اعدام میهن پرستان ایرانی اعتراض میکنند ، صدای خود را بلند نموده و میخواهیم که میهن پرستان کرد و آذربایجانی و همه زندانیان سیاسی ایران آزاد شوند» .

هفته نامه «الاخبار» چاپ لبنان در شماره ۸ دسامبر ۶۸ خود اعلامیه حزب دمکرات کردستان را درباره وقایع کردستان و جنایات رژیم در آن سامان چاپ نموده وعلیه کشتار دسته جمعی کرد ها در کردستان ایران اعتراض نموده است .»

روزنامه «مورنینگ ستار» ارگان مرکزی حزب کمونیست انگلستان درشماره ۶ دسامبر خود تحت عنوان «دمکراتها در ایران اعدام میشوند» پس از انتشار پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به احزاب و سازمانهای دمکراتیك نوشت ، «نامه سر گشاده حزب توده ایران نشان میدهد ، که موج ترور و کشتار میهن پرستان و دمکراتها ایرانرا فرا گرفته است . بعد از دستگیری صد ها نفر در ماههای اخیر حکومت ضد دموکراتیك ایران علیه خلق کرد حمله را شروع نموده است . تنها در ۲ ماه گذشته ده ها نفر از دمکراتهای کردرا اعدام کرده ، وبیشتراز ۲۰۰ نفر کرد آذربایجانی را دستگیر ساخته است .

روزنامه «سوسیالیست لیبر» چاپ گلاسکو در شماره ۳۰ نوامبر ۶۸ تحت عنوان «رژیم وحشت درایران، باز هم اعدام» پس از توصیف وضع نابسامان ایران وتوسعه نفوذ امپریالیستهای امریکا و انگلیس و سیاست نو استعماری کنسرسیوم نفت نوشت ، «اسماعیل شریف زاده و رفقایش در منطقه بانه بدست مأمورین رژیم ایران کشته شدند . درباره کشته شدن آنها در مطبوعات تحت سانسور رژیم کلمه‌ای انتشار نیافته » است .

روزنامه «ال سیگلو» ارگان مرکزی حزب کمونیست شیلی در شماره ۲۷ نوامبر ۶۸ خود پس از چاپ نامه سرگشاده کمیته مرکزی حزب توده ایران باحزاب و سازمان های دمکراتیك بین المللی نوشت ، «درباره وضع ایران ما اطلاع زیاد نداریم. همینقدر میدانیم که ایران یکی از منابع بزرگ نفت جهان است که مونوپولهای امریکای شمالی برآن مسلط هستند . این مونوپولها برای حفظ خودشان حکومتی مرتجع را بر کشور تحمیل نموده‌اند که وظیفه‌اش سر کوب میهن پرستان و دمکراتهای کشور است .»

روزنامه «ال سیگلو» پس از شرح خفقان و ترور رژیم و فقدان آزادی و دموکراسی درایران مینویسد «در این اواخر رژیم علیه کرد ها کشتار را شروع نموده است . کرد هامورد حمله و ستم یك حکومت نیمه فاشیست قرار گرفته‌اند . مقامات ایرانی میخواهند کرد ها را مانند اقلیت ملی ازبین ببرند . جواب کرد ها در مقابل این بی عدالتی ها مبارزه مداوم برای حفظ موجودیت

بقیه در صفحه ۵

پیکار در پس میله ها

در پس میله های زندانهای ایران مبارزه ادامه دارد . توده‌ای ، مصدقی روحانی و دیگر عناصر دموکراتیك و مخالفان رژیم ، در شرایط دشوار زندانها ، در چنگ دژخیمان ساواك مبارزه میکنند . حملهٔ چندی پیش کماندو های پلیس به اطاقهای زندانیان سیاسی در زندان تهران ، تبعید دهها تن از زندانیان سیاسی به زندانهای شهرستانها (بدنبال تبعید رفقای ما که از نخستین قربانیان بودند) ، اعتصاب غذای داخل زندان ، نامه های زندانیان سیاسی بمقامات در برخاش بتجاوزات مأموران ، نامه روحانیون نجف به زندانیان سیاسی ایران ، نامهٔ اعتراض آمیز فیلسوف انگلیسی «برتراند راسل» در مورد وضع زندانیان سیاسی به دولت ایران و غیره و غیره ، گوشه هائی از این نبرد را نشان میدهد . مخالفان رژیم استبدادی شاه روز بروز بیشتر ، دمبدم راسخ تر و بیکار جوتر میشوند . از زندانهای ایران گرفته تا شهر های امریکا و اروپا ، هر جا که ایرانیان میهن پرست گرد آمده‌اند ، خاموش ننشسته‌اند . اگر اراده به وحدت عمل باندازه اراده به پیکار استوار باشد ، رژیم با سیاه بر فدرتی روبرو خواهد بود . این وحدت عمل در زندانهای ایران بیشتر دیده میشود .

در پس میله های زندانهای شاه ، نه فقط دلاوری مبارزه ، بلکه وحدت عمل زندانیان سیاسی نیز درس ونمونه عبرت انگیزی برای کلیه مخالفان رژیم است .

درود آتشین به مبارزان زندانی که در زندانهای سراسر کشور در بندند. دوستان ! ما با شما هستیم ، ما شما را فراموش نمیکنیم .

کمیته مرکزی حزب توده ایران مشایعه مرگ مادر رفیق ارجمند اردشیر آوانیان عضو هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران را صمیمانه به رفیق آوانیان و خانواده‌شان تسلیت میگوید و خود را دراین اندوه شریك میداند .

کمیته مرکزی حزب توده ایران

ملا احمد شاه شاکی معروف به « آواره » در جوانی بعضوت نهضت انقلابی پیوست . روز نهم تیر ۱۳۴۷ او را برای مذاکره به قریه دیوالان سقیزدشت و در آنجا بوایش عامی نهاده بودند . وی روز نهم مرداد ۱۳۴۷ در ۳۳ سالگی اعدام شد .

در بارهٔ شعار وحدت عمل در مبارزهٔ ضد امپریالیستی

تحلیل سند اصلی کنفرانس جهانی احزاب کارگری و کمونیستی راجع بوضع کشورهائی که با وجود برخورداری از استقلال سیاسی عرصه‌ی تاخت و تاز امپریالیستی و اعمال سیاست استعمار نوین امپریالیسم هستند کاملا با اوضاع و احوالی که در کشورما وجود دارد تطبیق میکند. اکنون بر میهن ما رژیمی ضدملی و ضد دموکراتیک تحمیل شده است که کوشش اساسی آن در جهت بسط مناسبات سرمایه داری در شهر و ده باتکیه بر سرمایه‌ها و انحصارات امپریالیستی است.

در سندی که کمیته مرکزی حزب ما تحت عنوان (تحلیل وضع کشور و وظائف مبرم ما) انتشار داد این وضع به بهترین وجه مورد بررسی قرار گرفته است. نکات اساسی تحلیل کمیته مرکزی حزب توده ایران در مورد وضع کنونی کشور و سیاست دولت را میتوان بشرح زیر بیان خلاصه نمود:

۱ - رژیم ضد ملی ضد دموکراتیک حاکم بر کشور ما بنا بماهیت طبقاتی و ارتجاعی خود سیاستی تعقیب میکند که عملا وابستگی اقتصادی کشور ما را بامپریالیسم تشدید مینماید.

۲ - سرمایه های انحصاری امپریالیستی را در کلیه‌ی شئون اقتصادی کشور نفوذ میدهد.

۳ - میکوشد تا منافع سرمایه داران داخلی را با منافع انحصارات امپریالیستی در آمیزد.

۴ - تنها مهمترین منابع طبیعی کشور ما یعنی منابع زرخیز نفت جنوب تحت استیلای هیئتی از انحصارهای امریکائی، انگلیسی، هلندی و فرانسوی که بصورت کنسرسیوم عمل میکنند در آورده است و سهم مهمی از حاصل کار و کوشش طاقت فرسای کارگران ایرانی را با درجه‌ی بهره کشی بی سابقه‌ای بجیب غارتگران امپریالیستی میریزد بلکه سایر منابع زیرزمینی کشور را بصورت خوان یغمائی در آورده که کلیهٔ انحصارهای مهم امپریالیستی جهان را از آن بهره و نصیبی است.

۵ - با مبادلات و معاملات نابرابر بازرگانی همه ساله مبالغ گزافی از در آمد ملی کشور ما صرف جبران موازنه‌ی منفی بازرگانی بسود کشورهای امپریالیستی میگردد.

۶- باوجود تقریبا یك میلیارد دولار در آمد سالیانه از نفت، هر سال مبالغی هم از کشورهای امپریالیستی با شرایط دشوار وام میگیرد که بنوبه خود از این راه نیز مبالغ مقادیر زیادی ارز از بابت پرداخت بهره وامها و اعتبارات از کشور خارج میشود.

۷ - با اینکه پیمان تجاوز کارانه و استعماری سنتو دچار بحران جدی است، معذالك دولت با عناد و لجاج کورکورانه‌ای در درون این پیمان باقیمانده و حتی بصورت یگانه مدافع سرسخت بقاء آن نظام میکند و از سوی دیگر قرارداد دو جانبه نظامی با دولت امریکا امضاء نموده که مداخله نظامی امپریالیسم امریکا را در امور داخلی کشور ما امکان پذیر میسازد.

۸ - پیمان سنتو و قرارداد دوجانبه نظامی یکی از اهرمهای اساسی تحکیم مواضع امپریالیسم در ایران و در سراسر خاورمیانه و نزدیك و تکیه گاهی است برای تأمین منافع انحصارهای نفتی در این منطقه.

۹ - بنا بر تعهدات ناشی از این قراردادها و طبق نقشه‌ی تجاوز کارانه‌ی امپریالیستها، دولت سالیانه مبالغ هنگفتی از بودجه‌ی کشور را صرف مخارج خرید شکن نظامی، وامهای جنگی و خریدهای مکرر اسلحه و مهمات می کند و برای توجیه این مخارج که سهم مهم بودجه‌ی کشور را میلعد شبح خطر احتمالی از جانب دولتهای عربی را در خلیج فارس و خوزستان برخ مردم میکشد. ارتش بوسیله‌ی عده‌ی کثیری از مستشاران نظامی امریکائی اداره میشود.

۱۰ - رژیم کنونی بهمانه های گوناگون مناسبات خود را با آن کشورهای عربی که سیاستی ضد امپریالیستی اختیار کرده اند تیره ساخته و در حالیکه خود را ظاهراً موافق استرداد اراضی غصب شده‌ی اعراب و اجراء تصمیمات شورای ملل متحد قلمداد میکند محرمانه با دولت اسرائیل زد و بند میکند و حتی سرمایه گذاری آن کشور را در ایران تشویق مینماید. در حالیکه خود را هوا دار خانه‌ی جنگ ویتنام و حل مسالمت آمیز آن معرفی میکند برای زمامداران دست نشانده ویتنام جنوبی اعانه و پزشك و دارو میفرستد و بدینطریق در عین اینکه مرتباً دم از صلح خواهی و همزیستی مسالمت آمیز میزند عملا در کلیه‌ی زمینه‌ها از سیاست تجاوز کارانه‌ی امپریالیستی حمایت و پشتیبانی میکند.

۱۱ - این سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیك رژیم، بوسیله‌ی ترور کلیه‌ی قوای دولتی در دست شخص شاه، سلب آزادیهای دموکراتیك مردم، جلوگیری از ابراز عقاید مخالف رژیم، منع اجتماعات و احزاب دموکراتیك و ملی، سلب نظارت پارلمانی در امور دولتی وتبدیل مجلسین بادارهٔ ثبت «مثنویات ملوکانه»، سلب استقلال قضائی و تفویض حق رسیدگی به محاکمات سیاسی و مطبوعاتی بمحاکم نظامی استثنائی برخلاف نص صریح قانون اساسی، مسلط ساختن رژیم ترور پلیسی سازمان باصطلاح امنیت بر تمام شئون کشوری و لشکری از راه بازداشت غیرقانونی و شکنجه‌ی افراد میهن پرست و آزادیخواه، حبس های سنگین بوسیله محاکم نظامی، تبعید و نفی‌بلد خودسرانه‌ی مخالفان رژیم، سرکوب وحشیانه‌ی کوچکترین مقاومت یامخالفت از طرف مردم و غیره - اجرا میگردد.

این واقعیات نشان میدهد که اکنون کشور ما در مرحله‌ی ملی و دموکراتیك انقلاب اجتماعی قرار دارد، یعنی انقلابی که هدف آن عبارت است از انتقال قدرت حاکمه از دست طبقات و قشرهای ارتجاعی (سرمایه داران وابسته به امپریالیسم، ملاکان عمده و قشر بورو کراتیك سرمایه‌داری) بدست طبقات و قشرهای ملی و دمو کراتیك (کارگران، دهقانان، سایر زحمتکشان شهری، خرده بورژوازی و سرمایه‌داری ملی) و محتوی آن عبارتست از کوتاه ساختن دست انحصارهای امپریالیستی از منابع طبیعی و اقتصادی کشور خاتمه دادن بوابستگی اقتصادی و سیاسی ایران و ویران کردن بنیادی تئودالیسم. بنا بر این کشور ما نیز یکی از میدانهای نبردجنبش ضد امپریالیستی و رهائی ملی است.

کمیته مرکزی حزب توده ایران با توجه باینکه در اوضاع و احوال کنونی جنبش انقلابی کشور باوجود کوششها و جانفشانیهای بیشمار هنوز نتوانسته است بدوران فرکانس که منجاب کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ بوجود آمده خاتمه دهد، و با تشخیص این واقعیت که «یکی از عمده ترین علل یا بر جاماندن رژیم حکومت مطلقه برا ندگی و عدم هماهنگی بین نیروهای میهن پرست و آزادیخواه ایرانست» به نتایج مهم ذیل میرسد:

۱ - وظیفه‌ی اساسی در این مرحله عبارتست از کوشش در برطرف ساختن موانع اعتلاء جنبش و مبارزه در جهت فراهم نمودن وسائل تسریع این اعتلاء و زمینه چینی برای پیشرفت آن.

۲ - ایجاد اتحاد واقعی بین جنبه‌ی نیروهای استقلال طلب و آزادیخواه جامعه‌ی ایران، صرفنظر از عقاید مختلف، گرایشها و ارزیابی های گوناگون سیاسی و اجتماعی، بر مبنای برنامه مشترك و واحد، مهمترین راه تسریع در اعتلاء جنبش‌های رهائی‌بخش و آماده‌ساختن زمینه پیشرفت آنست.

۳ - فقدان آزادیهای دموکراتیك مانع عمده در راه اعتلاء نهضت است. بنابراین مبارزه برای برداشتن این مانع از سر راه جنبش و استقرار آزادیهای دموکراتیك مصرح در قانون اساسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر باید جهت اساسی مبارزه را در شرایط کنونی تشکیل دهد.

۴ - مبارزه در پیرامون این شعار مبرمترین وظیفه کنونی و حلقه‌ی مرکزی در مجموعه‌ی مبارزات بمنظور نیل بهدفهای سیاسی دیگر است زیرا الولاعدم رعایت اصول مصرح در قانون اساسی ایران و اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر مهمترین نقطه‌ی ضعف حکومت مطلقه است و بهمین سبب رژیم کنونی یکه از لحاظ افکار عمومی مردم ایران وجه از نظر جلب حیثیت و اعتبار در خارجه، مجبور است دائما چنین جلوه دهد که گویا حکومت ایران طبق اصول مشروطیت و قانون اساسی اداره میشود و ثانیا شعار مبارزه در راه تأمین آزادی های دموکراتیك شعاری است که جنبه‌ی عام دارد و برای همه‌ی قشرها و طبقات جامعه‌ی ایران محسوس و قابل درك است و بنابراین شعاریست که میتواند توده‌های وسیع مردم را بسیج کند و مبارزه علیه رژیم کنونی برای بدست آوردن حقوق قانونی خود جلب نماید.

۵ - در شرایط مشخص کنونی کشورما، علیرغم تسلط رژیم ترور و اختناق، امکانات بسیاری برای فعالیت درمیان طبقات و قشرهای مختلفه مردم وجود دارد. نخستین گام مثبت و صحیح برای پیشرفت در راه متشکل کردن و متحد ساختن توده های مردم ایران عبارت از شرکت مؤثر در مبارزات روزانه‌ی طبقات و قشرهای مردم و کوشش در سازمان دادن آن مبارزات و تحقق بخشیدن بآن مطالبات است.

۶ - وحدت عمل پایه منطقی و نیرومندترین وسیله برای متشکل نمودن و بموفقیت رساندن هر یك از اقدامات و ایجاد زمینه برای تحکیم مبارزه‌ی متحد در درجه‌ی بالاتر است. تنها شرط موفقیت در این راه عبارت است از فعالیت آگاهانه توأم با بردباری و ترمش و یافتن طرق و شیوه های وحدت عمل منطبق با شرایط مشخص سیاسی و اجتماعی ومحیط ویژه‌ی مبارزه‌ی مشخص است.

۷ - اتحاد عمل همه نیروها، سازمانها و احزاب ملی و دموکراتیك در پیرامون مسائل روزانه از قبیل اقدامات مشترك برای دفاع از این یا آن زندانی سیاسی مبارزهٔ متحد در راه همه زندانیان سیاسی، مبارزهٔ مشترك برای افشاء جنایات و اعمال خلاف قانون سازمان امنیت و محاکم نظامی، مبارزهٔ متحد برای ارجاع محاکمات سیاسی بمحاکم دادگستری، مبارزهٔ مشترك برای تصویب قانون عفو عمومی زندانیان وتبعیدگان سیاسی، مبارزهٔ مشترك برای آزادی اجتماعات و احزاب و تصویب قانون اجتماعات و غیره بهترین وسیله برای ایجاد زمینه بمنظور اتحاد میان سازمانها و احزاب منظور برمبنای برنامه‌ی عمل مشترك است.

۸ - بدیهی است تشخیص شعار مبرم مبارزه در راه استقرار آزادیهای دموکراتیك بمعنای انصراف از مبارزه در راه شعارهای دیگر و از جمله بمنزله‌ی انصراف از مبارزه در راه صلح جهانی و منطقه‌ای و مبارزه برای خروج ایران از پیمان سنتو و قرار داد دو جانبه‌ی نظامی، الغاء قانون کاپیتولاسیون، اتخاذ سیاست بیطرفانه، اجراء قانون ملی شدن صنایع نفت، الغاء امتیازات نسبت بسرمایه‌های امپریالیستی، مبارزه علیه سیاست بازرگانی نا برابر و درهای باز و غیره نیست ولی تشخیص شعار عمده مستلزم آنست که قسمت اساسی کوششها و مبارزات سیاسی در جهت آن سیر کند زیرا شعار مزبور آنچنان حلقه‌ی مرکزی است که قادر است مبارزه در راه تحقق شعارها و خواستهای دیگر را تسهیل نماید.

خلاصه ای که از سند مصوب کمیته مرکزی حزب توده ایران ذکر گردید نه‌تنها انطباق کامل نظریات حزب ما را با تحلیل ما،

دنباله در صفحه ٤

در بارهٔ شعار وحدت عمل در مبارزه ضد امپریالیستی

دنباله از صفحه ۳

ارزیابیها و نتیجه گیریهای کنفرانس احزاب کمونیستی و کارگری در مورد وظائف عمومی ضد امپریالیستی نشان میدهد بدیگه حاکی از آنست که خط مشی سیاسی حزب ما با پایه‌های اصلی استراتژی انقلابی جنبش رهائی بخش ملی که بوسیله‌ی کنفرانس احزاب بیان شده است انطباق کامل دارد یعنی با خط مشی ای منطبق است که برپایه دو اتحاد ضروری یکی در عرصه بین‌المللی با سیستم جهانی سوسیالیستی و طبقه کارگر بین‌المللی و دیگری در درون کشور با کلیه نیروهای ترقیخواه و میهن‌پرست جامعه قرار گرفته است.

کنفرانس بین‌المللی احزاب کمونیست و کارگری در تحلیل خود باین نتیجه رسیده است که درست ترین راه برای نیل بوحدت نیروهای انقلابی وحدت عمل آنها بر مبنای شعارها و پلاتفرم مشترک است. کمیته مرکزی حزب ما در سند خود که مدتی پیش از تشکیل کنفرانس در بارهٔ اوضاع ایران و وظایف مبرم تهیه نموده بر مبنای تحلیل خود از شرایط کنونی جنبش انقلابی مردم ایران عینا بهمین نتیجه رسیده است و وحدت عمل در پیرامون شعارهای متشعر را نیرومند ترین وسیله برای نیل باتحاد واقعی بین کلیه‌ی نیروهای انقلابی جامعه‌ی ایران شمرده است.

صرفنظر از خطوط کلی، شعارهای ضد امپریالیستی متشعری که کنفرانس احزاب بمثابه پایه برای وحدت عمل کلیه نیروهای انقلابی جهان معاصر تشخیص داده است نه تنها منطبق با نظریاتی است که حزب توده ایران در بارهٔ مسائل بین‌المللی و شیوهٔ مقابله با آن ابراز داشته است بلکه در مرحله کنونی پاسخگوی تمام خواستهای جنبش ضد امپریالیستی جهانی و از آن جمله منطبق با خواستهای استقلال طلبانه و دموکراتیک مردم ایران است.

۹ - جنبش رهائی بخش ملی ایران برای آن مبارزه میکند که دست انحصارهای امپریالیستی از منابع ثروت میهن ما قطع گردد و وابستگی اقتصادی و سیاسی کشور ما به امپریالیسم پایان یابد. وحدت عمل با سایر نیروهای ضد امپریالیستی جهان معاصر برای مبارزهٔ مشترک علیه استعمار و سیاست توسعه‌طلبی امپریالیسم، برای پایان دادن بجنگ تجاوزکارانه امریکا علیه خلق ویت نام و از میان بردن نتایج تجاوز اسرائیل نسبت بسرزمین خلقهای عرب، برای خاتمه‌دادن بمداخلات امپریالیسم در امور داخلی کشورها، برای از بین بردن بلوکهای نظامی تجاوزکارانه که بکشورهای مختلفه از جمله کشور ما تحمیل شده است، برای دفاع فعال از صلح جهانی و جلوگیری از اشتعال نائرهٔ جنگ سوم جهانی، برای جانشین ساختن اصل همزیستی مسالمت آمیز در مناسبات دولتهائی که دارای سیستم های اجتماعی مختلف هستند و حل اختلافات بین‌المللی از راه مذاکره است، برای مبارزه علیه روشهای فاشیستی و استبدادی و علیه هر گونه سیاست تبعیض نژادی، برای پشتیبانی جدی و بی‌گیر از جنبش رهائی‌بخش خلقها و مبارزات آنها علیه امپریالیسم و ارتجاع داخلی، برای استقرار و تأمین آزادیهای دمکراتیک، مبارزات مردم کشور ما را در راه رهائی از نوع امپریالیسم و سیاست نو استعماری وی در ایران بمراتب سهلتر میکند.

هدف جنبش رهائی بخش ملی کشور ما پایان دادن به رژیم کنونی حکومت مطلقه و استبدادی و استقرار حکومتی ملی و دموکراتیک است. اتحاد عمل و مبارزه‌ی مشترک کلیه نیروهای ملی و دموکراتیک کشور ما توأم با وحدت عمل ضد امپریالیستی در صحنه‌ی بین‌المللی مؤثرترین عوامل برای پیروزی در این نبرد است.

بنا بر آنچه ذکر شد نباید چنین انگاشت که گویا کنفرانس مسکو صرفا یك امر داخلی کمونیستها و احزاب کمونیست کارگری است و نتایج حاصله از آن دخلی بسایر عناصر ملی و میهن‌پرست و دموکرات ندارد. در واقع آنچه در کنفرانس مورد بحث و تحلیل و نتیجه‌گیری قرار گرفته است جز مسائل حادی که در دوران کنونی برای تمام بشریت یا در برابر کلیهٔ نیروهای دموکراسی و مترقی جهان مطرح است چیز دیگری نبوده است. مسائلی از قبیل جنگ یا صلح، ارتجاع یا دموکراسی، ترقی یا عقب ماندگی، رفیت یا استقلال، سرمایه داری یا سوسیالیسم مسائلی نیستند که فقط باین یا آن کشور تعلق داشته باشند. اینها عامترین و مهمترین مسائل دوران ماست که در هر کشوری بمقتضای شرایط و اوضاع و احوال سیاسی و اجتماعی بصورت مسائل مشخص مطرح میگردند و مجموع آنها محتوی نبرد عظیمی را که اکنون این نیروی اصلی انقلابی جهان و امپریالیسم جهانی در صحنهٔ بین‌المللی جریان دارد تشکیل میدهند.

بهمین سبب است که باید نتایج حاصله از مباحثات کنفرانس احزاب کمونیست و کارگری را بمثابه موفقیت بزرگ تاریخی سراسر نهضت انقلابی جهان و گام بسیار مهمی در راه پیوند تمام نیروهای اساسی ضد امپریالیستی جهان معاصر تلقی نمود.

نتایج کنفرانس مسکو بویژه برای پیشرفت جنبش خلقها و از جمله برای جنبش انقلابی کشور ما دارای اهمیت خاصی است. مطالعه و علمی ساختن این شعارهای مشترک

بما مینویسند

از اول فروردین ۴۸ تا کنون در کردستان بیش از ۲۰ نفر از هم میهنان کرد را در گروههای ۶ نفری و ۱۲ نفری اعدام نموده‌اند. دستگیری، محاکمه و اعدام مخفیانه صورت میگیرد و رژیم شاه نمیگذارد که افکار عمومی از جنایاتیکه در کردستان انجام میگیرد با خبر شود. شهید شدگان دهقان، خیاط، بازاری و معلم و دبیر بوده‌اند.

—یکی از کارگران سروس حفاظت و آتش نشانی پالایشگاه نفت تهران، هنگام راندن ماشین در اطراف پالایشگاه، در اثر واژگون شدن ماشین دچار خونریزی مغزی میشود و جان میسپارد. شرکت نفت بکمك سازمان امنیت مشغول پرونده سازی شده‌اند تا حق او را پایمال کنند و بازماندگان او خسارت نپردازند.

—۲ هزار نفر کارگران اتوبوس مجبورند روزانه ۱۰ ساعت کار کنند و پول بیمه هم در حالیکه بیمه نیستند بپردازند. فشار کار زیاد است و وسائل ایمنی ندارند و از جان کارگر حفاظت نمیشود. چندی قبل حیدر قلی هنگام کار زیر کامیون ماند و جان داد، کارگری هم بنام محمد صادق طاهری که کنار دیوار کار میکرد بدست مهندسی که راننده بولدوزر بوده، بین دیوار و بولدوزر مانده و له میشود.

—بعد از یا فشاری چند ماههٔ نمایندگان اعزامی مناطق نفت خیز بتهران که از پشتیبانی فعال کارگران برخوردار بودند، حد اقل دستمزدرا ۱۳۶ ریال به ۴۵ ریال افزایش یافت. در خواستهای کارگران که با شرکت فعال آنها تنظیم شده بود، مسائل دیگری را نیز در بر داشت، مانند افزایش حد اقل دستمزد تا ۱۸۰ ریال و مرخصی سالیانه از ۲۰ روز به ۲۵ روز و پرداخت عیدی بجای ۳۰ روز ۴۵ روز و همچنین آزادیهای سندیکائی و تقاضاهای دیگر. در جریان مذاکرات مقامات دولتی حاضر نشدند بهمهٔ در خواستها رسیدگی نمایند و فقط مسئله حد اقل دستمزد مطرح شد و به ۱۴۵ ریال افزایش یافت. کارگران مناطق نفت خیز مبارزه، یافتن طرق و کوشش در راه تحقق بخشیدن بآن وظیفهٔ همهٔ احزاب، همهٔ سازمان ها و همهٔ عناصر ملی و دموکراتیك کشور ما، وظیفهٔ سرتاسر جنبش نجاتبخش خلقهای ایران است.

حزب توده ایران تا آنجا که در قوه دارد برای عملی ساختن این خط مشی چه در مقیاس جهانی و چه در عرصهٔ داخلی از هیچ گونه کوششی دریغ نخواهد ورزید زیرا منافع طبقه کارگر و سایر زحمتکشان ایران منافع تمام خلقهای کشور ما و مصالح سرتاسر جنبش رهائی‌بخش میهن ما اجراء صحیح این وظائف را میطلبد.

ا. کیوان

دنباله در صفحه ۵

هنگام بازگشت نمایندگان از آنها با گرمی استقبال کردند و این پیروزی نسبی را بهم تبریك گفتند. مبارزهٔ کارگران برای گرفتن بقیه مطالبات خود ادامه دارد.

—شرکت نفت و کنسرسیوم تصمیم گرفته‌اند کارگران ۵۰ ساله را بر خلاف مواد قانون کار باز نشسته نمایند. در مادهٔ ۶۷ قانون کار که بتصویب مجلسین نیز رسیده است به کار فرما اجازه داده شده، کارگری را که ۵ سال پس از رسیدن به سنین باز نشستگی بکار خود ادامه میدهد، با پرداخت مقرری بازنشستگی بکار نماید و سن باز نشستگی برای جنوب ۵۵ سال تعیین شده است و حالا شرکت نفت و کنسرسیوم میخواهند خودسرانه کارگران را از ۵۰ سالگی بیکار کنند.

—در کارخانهٔ چیت سازی ممتاز بکارگران روزانه ۶۰ ریال مزد میپردازند و آنرا نیز بهانه های گوناگون کسر میکنند، مثلا اگر پارچه کمی عیب داشته باشد مزد نیمه‌مندوبرای ماشینهائی که فرسوده شده و محتاج تعمیر اند از حقوق کارگران بعنوان جریمهٔ خرابی ماشین پول بر میدارند.

—اخراج کارگران و کارمندان در شرکت نفت بطور تدریجی و طبق نقشه ادامه دارد. نخست کارگران را اخراج نمودند، سپس نوبت بکارمندانی رسید که تحصیلات ابتدائی داشتند و حالا دیپلمه ها را نیز بیکار میکنند. سابقه را باز خرید مینمایند. مبلغی پول نقد میدهند که در مدت کوتاه خرج میشود و اخراجیها بلند میگفتند. شرکت در نظر دارد تا سال ۱۹۷۳ تعداد کارکنان پالایشگاه را از ۱۳ هزار نفر به ۱۴۰۰ نفر تقلیل دهد.

—برای اجرای برنامهٔ نظامی کردن دانشگاه ها، دانشجویان دانشکده پلی تکنیك تهران را بقدسیه بردهاند تا تعلیمات نظامی ببینند، چندی قبل این دانشجویان برای اعتراض به رفتار توهین آمیز فرماندهان نظامی و بدی غذا اعتصاب نمودند. فرماندهان گروهان بدانشجویان حمله ور شدند، عده‌ای را مجروح نمودند و ۲۵ نفر را تحویل سازمان امنیت دادند.

—دانشجویان سال هفتم پزشکی که مدت یکسال بعنوان کارورز در بیمارستانهای تابعهٔ دانشکده کار میکنند، با آنکه مسئولیت سنگینی بعهده دارند با بی توجهی اولیاء امور مواجه هستند و حتی بدرخواست آنها برای پرداخت ۳۰۰ تومان موافقت نشده است. دانشجویان تا کنون بمقامات مختلف مراجعه نموده‌اند و دستجمعی به نخست وزیری نیز رفته‌اند، ولی هیچ مرجعی بخواستهای قانونی آنها ترتیب اثر نداده است.

—پلیس برازجان برای کسانیکه بدینقوم خود که سالهاست در این نقطهٔ بد آب و هوا زندانی هستند، میرود ایجاد مزاحمت میکند و در جواب اعتراض آنها میگوید اینجا برازجان است اگر حرفی بزنید همینجا زندانی خواهید شد.

دنباله در صفحه ۵

دنباله از صفحه ۱

وصیت نامه هوشی مین

در حزب باید دمو کراسی وسیعی اجرا شود، انتقاد و انتقاد از خود منظماً و بطور جدی عملی گردد. این مهمترین وسیله برای تحکیم و تکامل و وحدت در حزب است. این امر مهمی است که تمام رفقا با علاقه واقعی نسبت بهم، متحد باشند.

ما حزبی در قدرت هستیم. هر عضو حزب، هر کادر حزبی باید عیناً دارای اخلاق انقلابی باشد و نمونه جدیت، صرفه جوئی، درستی، صداقت، فداکاری کامل برای امر مشترکمان و از خود گذشتگی نمونه وار عرضه کند. حزب باید با کیز گی کامل خود را حفظ نماید و شایستگی همه جانبه خویش را بمثابه رهبر، بمثابه خدمتگذار وفادار مردم نشان دهد.

اعضاء اتحادیه جوانان زحمتکش و همهٔ جـ ، ما در مجموع خود دارای خصائل عالیه هستند شائق برای انجام وظائف پیش آهنگ اند، از مشکلات بدرت میهراسند، کوشا برای پیشرفتند، حزب ما باید بکوشد تا آنان با روحیات عالی انقلابی مجهز گردند و آنها را بمثابه ادامه دهندگان کار ساختمان سوسیالیسم یعنی در عین حال هم انقلابی و هم متخصص بار آورد. آموزش و پرورش نسل انقلابی آینده وظیفه مطلقاً ضرور و پر اهمیتی است. مردم زحمتکش ما در دشت و کوهستان طی قرنها هزارها محرومیت و دشواری را تحمل نموده اند. یوغ استثمار و فشار فئودالها و استعمار. کران را بر گردن داشته اند و علاوه براین از سالهای طولانی جنگ رنج دیده اند.

خلق ما در کار و زحمت نیز قهرمانی عظیم، شهامت فراوان، شور بسیار و جدیت زیاد از خود نشان داده، نسبت بحزب از آغاز تشکیل ، ن پیوسته وفادار بوده و از آن تبعیت نموده است.

حزب باید برای تکامل فرهنگ و اقتصاد برنامه های مناسبی طرح ریزی کند تا سطح زندگی مردم بطور مداوم اعتلاء یابد. جنگ مقاومت علیه تجاوز امریکا ممکن است دوران طولانی ادامه یابد، ممکن است لازم شود که خلق ما قربانی‌های تازهٔ مالی و جانی را تحمل کند. هرچه باشد ما باید مصمم باشیم علیه متجاوزان امریکائی تا پیروزی نهائی پیکار کنیم.

رودخانه های ما کوهستانهای ما و خلق ما همیشه باقی خواهند ماند. پس از شکست «یانکی‌ها» کشور خود را ده برابر زیباتر از پیش بنا خواهیم کرد.

خلق ما بی اعتنا بدشواریها و محرومیتها یقیناً پیروز خواهند شد. امپریالیستهای امریکائی ناگزیر باید کشور ما را ترک گویند. هموطنان ما در شمال و جنوب دوباره بدون تردید در زیر یک سقف متحد خواهند شد این افتخار بزرگ نصیب کشور ماست که با نبرد قهرمانانه بسردو قدرت بزرگ سرمایه داری فرانسه و امریکا فایق آمده و سهم شایسته‌ای در جنبش های رهائی بخش ملی ایفا کرده است.

در باره جنبش جهانی کمونیستی:

من تمام زندگیم را وقف خدمت به انقلاب نموده‌ام. هرقدر خود را بملت اعتلاء جنبش کارگری و کمونیستی جهان مفتخر حس میکنم، از وجود اختلاف عقیده که احزاب برادر و در حال حاضر از هم جدا کرده است رنج میبرم. حزب ما برای احیاء وحدت بین احزاب برادر براساس مارکسیسم لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری بشیوه ای منطبق بر عقل و احساس سهم مؤثری داشته است.

من یقین دارم که احزاب و کشور های برادر دوباره متحد خواهند شد.

درباره امور شخصی:

طی دوران زندگیم صمیمانه بمیهن، انقلاب و ملت خود خدمت نموده‌ام. اگر اکنون از دنیا بروم شرمنده نیستم و فقط از این متأسفم که دیگر نمیتوانم خدمت کنم.

پس از مرگ من باید از برگزاری تشریفات عزاداری خود داری شود تلاوت و پول مردم بهدر نرود.

در پایان مایلم علاقه بی حد خودرانسبت بتمام مردم کشورم، حزبم، همه نیروهای مسلح وتمام، برادرزادهها و خواهرزاده ها، جوانان کودکان اعلام کنم.

علاوه براین سلام برادرانه به رفقا، دوستان، جوانان و کودکان سراسر جهان دارم.

آخرین آرزوی من اینست که حزب ما و خلق ما با وحدت کامل در مبارزه، وت. تامی صلح دوست، متحد، دموکرات و شکوفان باکنند و ازاین راه سهم شایسته خود را در انقلاب جهان ادا نمایند.

هانوی ۱۰ مه ۱۹۶۹

هوشی مین

دنباله از صفحه ۱

مهرگان توده ها

ما اطمینان داریم که هم عمر امپریالیسم، هم عمر رژیم ضد ملی و ضد دمو کراتیک ایران و هم دوران عوامفریبان چپ و راست پایان خواهدرسیدو حزب ما در دادگاه زمان پیروز و رو سپید خواهد بود و جشن مهرگان را همراه همه خلقهای میهن عزیز ما ایران با سربلندی بر گزار خواهد کرد.

تـــوجـــه

برای دریافت نشریات توده بزبان آذربایجانی:

روزنامه آذربایجان — ۱۰ ریال

مجله آذربایجان — ۴۰ ریال

ترجمه دفاع روزنامه بزبان آذربایجانی — ۲۰ ریال

به آدرس رادیو پیک ایران مکاتبه فرمائید

دنباله از صفحه ۶

«ماهنامه مردم»

در جشن سالیانه روزنامه «اومانیته»

بسود. کاسک فاشیم منقش به تاج سلطنت بر روی میله های زندان قرار داشت و یك زندانی مبارز در تلاش در هم شکستن میله ها بود. این طرح جالب در قالب بت تابلوی بزرگ نظر تماشا کنندگان ایرانی و خارجی را بخود جلب میکرد.

وضع اجتماعی ایران و تضاد فاحش طبقاتی در جامعه کنونی ما در تابلوی دیگری مجسم شده بود. اودکی با لباسهائی ژنده و پاره به وترین های زیبای لباس بسا حسرت چشم دوخته بود. شعار «ملت ایران برای استقلال و آزادی خود مبارزه میکند» توجه تماشا گران را به مبارزهٔ مردم ایران جلب میشود.

ماهنامه مردم همراه با روزنامه آذربایجان و کردستان نوشته هائی از نشریات حزب و مطبوعات مترقی را ارائه میدادند. تصویر دکتر ارانی ونیز تاریخچه مختصر حزب توده ایران بزبان فرانسه بین بازدید کنندگان پخش میشد و جزوه «زندان و زندانیان سیاسی» بزبان فرانسه بفروش میرفت. «مصنوعات دستی ایران که ثمره رنج کارگران ایرانی است در غرفه «مردم» بمعرض نمایش گذارده شده بود که قریب دو سوم آن از طرف تماشا گران خریداری شد.

غرفه «ماهنامه مردم» چه از نظر شعارهای اساسی وچه از نظر نمایش مصنوعات هنرمندان ایرانی مورد توجه فراوان قرار گرفت. «ریمونه گوبو» که در رأس هیئتی از اعضاء بوروی سیاسی حزب کمونیست فرانسه از غرفه مردم دیدن نمود به متصدیان غرفه اظهار داشت که: «ما احساس میکنیم که شما درچه شرایط دشواری مبارزه میکنید».

دنباله از صفحه ۴

بما مینویسند

—سربازان لشکر های اعزامی ببرز های ایران و عراق وضع بسیار بدی دارند، چندین ماه است که خانواده های خود را ندیده‌اند عده‌ای در اثر بدی غذا و یا ناسازگاری هوا مرض شده‌اند بخصوص سربازانی که از مناطق سردسیر شمالی آورده شده‌اند و چندین نفر هم در اثر حوادث مختلف جان داده‌اند. با طولانی شدن این مأموریت افسران و سربازان بیشتری متوجه گشته اند که آلت دست تصمیمات تحریك آمیز شاه شده‌اند. با تمام جنجالهای تبلیغاتی که میشود سربازان و افسرانی که در مرز های جنوب هستند میبینند که کشتیها با پرچم عراق از شط‌العرب میگذرند و حتی میدانند روزیکه کشتی آرپا با تجهیزات و اسکورت از خرمشهر بدهانهٔ خلیج فارس میرفت، به برخی از پادگانها بجای گلولهٔ مسلسل، گلولهٔ برنو تحویل داده بودندکه بدرد اسلحه‌شان نمیخورد. بعد های خوزستان در کوچه ها این شعر را میخوانند(عراقیها ایران کارپکارت نداره - سر بسرت میزاره

دنباله از صفحه ۱

نامه تسلیت به ...

خود رفیق هوشی مین ضربات درهم شکن بر امپریالیسم جهانی وارد ساخت و با آزاد ساختن بخش شمالی میهن خویش جمهوری دمو کراتیك ویتنام‌دژ مقدم شکست ناپذیر سوسیالیسم را در آسیای جنوب شرقی بنیاد نهاد. رزمندگان قهرمان ویتنامی در بخش جنوبی میهن خود با الهام از نام و اندیشه های رفیق هوشی مین در پیکار خونین علیه تجاوز امپریالیسم ددمنش امریکا و دست نشاندگان سایگونی آن به پیروزی های قاطع نائل آمدند و دور نیست روزی که دشمن سراپا مسلح را کاملا بزانو در آورند و آزادی و استقلال این بخش از میهن را نیز تأمین کنند.

سیمای تابناك رفیق هوشی مین اکنون نیز مانند گذشته در سراسر جبهه پیکار آزادیخش علیه امپریالیسم خونخوار امریکا و نیرو های رژیم بوشالی سایگون-دردراه صلح، استقلال ملی، دمو کراسی، ترقی اجتماعی و سوسیالیسم الهام بخش مجاهدان سلحشور ویتنامی خواهد بود.

نام رفیق هوشی مین در تاریخ جنبش جهانی کمونیستی و جنبشهای آزادیبخش ملی سراسر جهان بسرای همیشه با حروف زرین ثبت خواهد شد.

جاوید باد خاطرهٔ تابناك رفیق هوشی‌مین

کمیته مرکزی حزب‌توده ایران

دبیر اول رضا رادمنش

دنباله از صفحه ۱

(انعکاس...)

و دفاع از زندگی خود است.»

ارگان مرکزی حزب کمونیست شیلی مینویسد: «نیرو های مسلح دولت ایران دست به کشتار کرد ها زده، شهر های کردستان مورد حملهٔ ژاندارمری و ارتش واقع شده‌اند. تنها در مدت ۲-۳ ماه ده‌ها نفر از دهکرات های کرد را اعدام کرده‌اند. حزب توده‌ایران از کلیه نیرو های دمکراتیك جهان خواسته که علیه این جنایات اعتراض نمایند.»

روزنامه نامبرده در خاتمه مینویسد: چنین بنظر میرسد که حقوق انسانی مردم نزد فاشیستهای ایران بی ارزش است کلیه مخالفین رژیم به حبسهای سنگین محکوم یا اعدام میشوند. بنظر میرسد که سیاست دولت ایران هدفش محو کردها است.»

روزنامه جمهوری چاپ ترکیه پس از اشاره بوضع ایران و دستگیری و تعقیب و اعدام میهن پرستان ایرانی نوشت: «رژیم ایران روز بروز ترور و شکنجه و آزار آزادیخواهان را تشدید مینماید.»

ح. شیروان

دنباله از صفحه ۱

هوشی مین

میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست

برای حقوق و آزادی کشورهای استعمار زده نموده بود، پس از آشنائی با اندیشه های لنین درباره مسائل ملی و مستعمراتی، در پهنهٔ تازه‌ای بروش گشوده شد و تحول قطعی در افکار او پدید آمد. متأسفانه برای «نگوین» جوان میسر نشد که با لنین ملاقات کند، زیرا هنگامیکه وی در سال ۱۹۲۴ برای شرکت در پنجمین کنگرهٔ جهانی کمینترن به کشور انقلاب اکتبر قدم گذارد، چند روزی بود که لنین دیده بر جهان بسته بود. این انقلابی جوان پیوسته خود را شاگرد مهر انقلاب اکتبر می نامید و میگفت، «لنین در دوران زندگی پدر، معلم، رفیق و مشاور ما بود و اکنون پس از مرگ ستاره راهنمای ما در مبارزه برای انقلاب اجتماعی است.»

وی برای رهائی خلق ویتنام همواره توصیه های لنین را به انقلابیون کشور های مستعمره در نظر داشت.

در سالهای ۱۹۲۴-۱۹۲۵ «نگوین آی کووک» به جنوب چین مسافرت کرد، و در آنجا مبارزهٔ مهاجران هند و چین را علیه استعمار گران سازمان داد. وی به تشکیل «انجمن جوانان انقلابی ویتنام» اقدام نمود. پلیس «چان کای شك» او را تعقیب و مدتی زندانی نمود. پس از آزادی از زندان وی نام مستعار «هوشی مین» را برای خود انتخاب کرد. «هوشی مین» در سالهای بین ۱۹۲۷-۱۹۲۹ بار دیگر به کشور های مختلف اروپا و آسیا سفر نمود.

به ابتکار «هوشی مین» در ٤ فوریه سال ۱۹۳۰ گروهها و محافل مجزای کمونیستی برای تشکیل حزب کمونیست هند و چین در «هنگ کنگ» گرد آمدند. تشکیل این حزب را «هوشی مین» اینطور ارزیابی میکند، «این حادثه نقطه عطفی در تاریخ انقلاب ویتنام بود و نشان داد که طبقه کارگر ویتنام بحد کافی نیرومند است و میتواند در رأس مبارزات انقلابی ملت خود قرار گیرد.»

در سال ۱۹۳۱ «هوشی مین» از طرف دولت «هنگ کنگ» باز داشت و زندانی شد، ولی در نتیجه اقدامات «کمك سرخ بین المللی» که برای دفاع از او وکیل مدافع به هنگ کنگ فرستاد از زندان آزاد و به شانگهای پناهنده شد.

«هوشی مین» که به علت مبارزات دلیرانه‌اش در آنجا هم تحت پیگرد بود، بار دیگر به اتحاد شوروی مسافرت کرد و در «دانشگاه زحمتکشان شرق» به تحصیل پرداخت. وی در سال ۱۹۳۵ در هفتمین کنگره جهانی کمینترن شرکت نمود. در فوریه سال ۱۹٤۱ «هوشی مین» پس از سالیان دراز تبعید به ویتنام بازگشت و در رأس حزب، مبارزه مردم را علیه استعمار گران فرانسوی و ژاپنی رهبری نمود. در ماه مه سال ۱۹٤۱ کمیته مرکزی تحت ریاست هوشی مین در یکی از کوهستانهای دور افتاده تشکیل جلسه داد و خط مشی حزب را که منجر به پیروزیهای بعدی خلق ویتنام شد تصویب نمود. در همین سال «جبههٔ مبارزه برای استقلال ویت نام (ویت مین)» بوجود آمد، روستا ها بابتکار هوشی مین برای دفاع از خود مجهز شدند و نخستین واحد ارتش توده‌ای ویتنام به ابتکار وی تشکیل شد و تکامل یافت. در سال ۱۹٤۲ رفیق هوشی مین در چین بدست پلیس «چان کای شك» توقیف و مدت ١٤ ماه در زندان بود. در ژوئیه سال ۱۹٤۵، درشمال ویتنام ٦ ایالت آزاد شدند، و دو ماه بعد هنگامیکه فاشیست های ژاپونی بدست ارتش شوروی ضربت نابود کننده خوردند قیام عمومی مسلحانه در ویتنام آغاز شد و اواخر ماه اوت به پیروزی رسید.

۲ سپتامبر ۱۹٤۵ هنگامیکه صد ها هزار نفر ازمردم ویتنام برای برگزاری جشن استقلال گرد آمدند، «هوشی مین» که ده ها بار تعقیب شده، به زندان افتاده و بمرگ محکوم شده بود بعنوان رئیس جمهوری دموکراتیك ویتنام اعلامیه استقلال را قرائت نمود.

سال ۱۹٤٦ استعمار گران فرانسوی نخستین دولت کارگری و دهقانی ویتنام را به جنگ کشاندند، هوشی مین رهبری جنبش مقاومت را بر عهده گرفت. پیکار قهرمانانه خلق ویتنام علیه تجاوزگاران فرانسوی هشت سال بطول کشید و باشکست استعمار فرانسه در «دین بین فو» و انعقاد قرار داد ژنو در ۱۹۵٤، پایان یافت. در فوریه سال ۱۹۵۱ از میان صفوف حزب کمونیست هند و چین، حزب زحمتکشان ویتنام بوجود آمد که هوشی مین بعنوان صدر آن انتخاب شد.

توطئه امپریالیسم امریکا علیه مردم ویتنام مانع از استقرار صلح در ویتنام گردید و بدینجهت هنگامیکه درشمال کشور ساختمان سوسیالیسم به پیش میرفت در جنوب کشور مبارزه دلیرانه علیه متجاوزان امریکائی و دست نشاندگانشان در سایگون آغاز شد.

«هوشی مین» صدر کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام که در دوران جنبش مقاومت باوجود کهولت سن برای تماس با واحد های مقاومت هر روز کیلومتر ها راه در جنگل می پیمود در دوران ساختمان سالمت آمیز نیز پیوسته در کنار زحمتکشان ویتنام قرار داشت. شخصیت انقلابی او سادگی و تواضع نمونه وار او، عشق وی به کار، پیوند تزلزل ناپذیرش با ایده های انقلابی لنین، الهام بخش خلق زحمتکش ویتنام در حل مسائل متنوع اقتصادی کشور و مقاومت دلیرانه در برابر تجاوزکاران بخصوص در دوران جنگهای هوائی وحشیانه امریکا بود.

رفیق هوشی مین بعنوان یك میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست همواره در قلب زحمتکشان سراسر جهان جای داشت. نام او شعار مبارزه مردم کشور های دربند و زندگی او الهام بخش همهٔ کمونیستها، همهٔ مبارزان راه استقلال و آزادی است.

پلنوم فوق العاده کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام ضمن اعلامیه‌ای از مردم ویتنام دعوت نموده است احساس ماتم و اندوه را به اقدامات انقلابی بدل کنند، همبستگی خود را تشدید نمایند و تمام نیروی فکری و جسمی خود را وقف غلبه بر متجاوزان امریکائی، آزادی جنوب کشور و ساختمان موفقیت آمیز سوسیالیسم در شمال کشور کنند و به آرزوی بزرگ رفیق هوشی مین که ایجاد یك ویتنام صلح دوست، متحد، مستقل، دموکرات و شکوفان بود تحقق بخشند.

بیستمین سالگرد

جمهوری دموکراتیك آلمان

کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت واقعهٔ تاریخی بیستمین سال تأسیس جمهوری دموکراتیك آلمان نامه شاد باشی بعنوان کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان ارسال داشته و ضمن آن پس از اشاره به تأثیر عظیم تأسیس این جمهوری در سرنوشت مردم آلمان و در سراسر جهان و دگرگونی های شگرف ناشی از انقلاب دموکراتیك ضد فاشیستی و سپس انقلاب سوسیالیستی و پیروزی مناسبات تولیدی سوسیالیستی که تحت رهبری پیشاهنگ طبقه کارگر حزب سوسیالیست متحده آلمان صورت گرفته است کامیابی هرچه بیشتر حزب و دولت و مردم جمهوری دموکراتیك آلمان را در ساختمان سوسیالیسم و مبارزه علیه امپریالیسم جهانی و میلیتاریسم و نئوناز یسم در آلمان غربی و در راه صلح و پیروزی اندیشه های فنا ناپذیر مارکسیسم-لنینیسم آرزومند گردیده است.

بمناسبت بیست و پنجمین سالروز تأسیس جمهوری توده‌ای بلغارستان کمیته مرکزی حزب توده ایران نامه شاد باشی بعنوان کمیته مرکزی حزب کمونیست بلغارستان ارسال داشت که در آن پس از اشاره به اهمیت پیروزی تاریخی ۹ سپتامبر ۱۹٤٤ و کامیابی های بزرگی که مردم بلغارستان تحت رهبری حزب مارکسیستی-لنینیستی طی ربع قرن در ساختمان سوسیالیسم و احداث صنایع نیرومند و ایجاد مناسبات اجتماعی سوسیالیستی بدست آورده‌اند خاطر نشان میشود که «مردم بلغارستان بیست و پنجمین سالروز ۹ سپتامبر را با سرفرازی برگزار میکنند، به دستاورد های امروز بلغارستان و به آینده بیش از پیش سعادتمند آن می بالند».

«ماهنامه مردم»

در جشن سالیانه روزنامه «اومانیته»

روز های ٦ و ۷ سپتامبر سی و چهارمین جشن روزنامه «اومانیته» ارگان مرکزی حزب کمونیست فرانسه در پاریس برگزار شد. در این جشن بنا به سنت چند سال اخیر «ماهنامه مردم» غرفه ای برای آشنا ساختن مردم فرانسه بازندگی و مبارزه خلقهای ایران ترتیب داده بود.

تم اصلی غرفه «مردم» معرفی رژیم تروردر ایران

بقیه در صفحه ۵